

Det gode ved ventetiden mellem første og anden redegørelse er, at der er startet en livlig debat ude på uddannelsesinstitutionerne lokalt om at styrke samarbejdet med udgangspunkt i faglige miljøer, tværgående samarbejde og udnytte særlige regionale forhold. Hvis jeg var ude på en uddannelsesinstitution og ikke kommet i gang endnu med at tage kontakt til institutioner, det kunne være relevant at have et samarbejde med, så ville jeg i hvert fald komme meget hurtigt i gang.

Det gode ved den her redegørelse, vi har fået nu, er, at der netop lægges op til, at man tager udgangspunkt i nogle fleksible løsninger dér, hvor man selv tager et initiativ til fornuftige samarbejder. Tidligere var der lagt op til et valg: enten en centermodel eller en universitetsmodel. Men nu vil der være mulighed for, at man kan lave forpligtende samarbejder f.eks. mellem mellemlange uddannelser og universiteterne, som f.eks. sundhedsuddannelserne og de sociale højskoler har lagt op til. Det vil også være muligt, at man kan lave samarbejder i centre mellem beslægtede korte videregående og mellemlange videregående uddannelser.

Det, der er helt afgørende for os i SF, er, at der bliver skabt disse forpligtende samarbejder, og ikke, at man fysisk bygger nogle nye kæmpestore uddannelsescentre, for man må sige, vi har nogle erfaringer fra nogle af de nordiske lande, som ikke er særlig opløftende, hvis man ønsker at skabe øget kvalitet.

Det afgørende er, at institutionsreformen skal fjerne de blindgyder, som er i uddannelsessystemet i dag.

Det giver sig selv, at det ikke er muligt at rumme størstedelen af befolkningen inden for de nuværende universitetsrammer, og der er heller ikke noget, der tyder på, at befolkningen skulle have noget ønske om at gå ind i lange universitetsuddannelser. Det store søgningspres ligger på korte og mellemlange uddannelser med jobmuligheder. Et andet stort ansøgningspres kommer fra folk, som har taget en kort eller mellemlang uddannelse, og som efter nogle år ude på arbejdsmarkedet har lyst til at videreuddanne sig.

Derfor må de videregående uddannelser organiseres, så det er muligt at tage en uddannelse og derefter enten umiddelbart eller efter nogle år på arbejdsmarkedet at læse videre til kandidat, eventuelt ph.d., hvis lysten og evnerne er til stede.

Samtidig skal reformen sikre, at der sker en opgradering af den ikkeuniversitære sektor gennem forskningstilknøytning og udviklingsbaseret samarbejde. Det forudsætter et tæt samarbejde mellem institutioner, professioner, kompetenceopbygning af lærerkorpset gennem løbende efter- og videreuddannelsesforløb, og at institutionernes eget udviklingsarbejde bliver styrket. Universiteterne og de videregående uddannelser, der findes uden for universiteterne, skal udgøre et langt mere sammenhængende system, så folk med de mellemlange videregående uddannelser kan fortsætte på universiteterne i Danmark eller i udlandet.

Derfor støtter SF også, at de mellemlange uddannelser gennemgås for at se, hvilket indholdsmæssigt løft der skal til, for at de kan opnå en professionsbachelor. At folk med en mellemlang uddannelse får en bachelortitel betyder naturligvis ikke, at de får ret til at læse videre til kandidat inden for et hvilket som helst fag. De nuværende bachelorer kan jo også kun læse videre til kandidat inden for det fag, de har bachelorgraden i. Men til alle mellemlange uddannelser på bachelorniveau skal der udvikles kandidatstudier, der ligger i direkte forlængelse af deres hidtidige uddannelsesfamilie, ligesom der skal gives merit for den uddannelse, folk har fået, hvis de vælger et kandidatstudium inden for et nærliggende fag. I alle tilfælde skal der være gode muligheder for at tage suppleringsfag, så muligheden for at læse videre til kandidat bliver reel, også selv om det betyder, at den samlede studietid bliver forlænget.

Det handler ganske enkelt om, at de nuværende blindgyder i uddannelsessystemet skal fjernes. Derfor venter vi i SF også med spænding på den meritregørelse, som ministeren har lovet i denne måned, hvor vi synes, det er afgørende, at der er brug for nogle mere centralt fastsatte meritregler.

Vi vil så sige, at vi er helt uforstående over for, at sundhedsuddannelserne, som ligger under amterne, holdes helt uden for denne her institutionsredegørelse. Selvfølgelig bør disse uddannelser indgå i den kommende strukturreform. Vi kan ikke se et eneste argument for, at netop disse uddannelser ikke hører under staten, og SF vil derfor i den kommende uge fremsætte et beslutningsforslag om at flytte sygeplejerske- og radiografuddannelserne over til staten, så de kan indgå i den nødvendige koordinering, der kommer til at ske i forbindelse med institutionsreformerne.